

Góra Przemienienia

Miesięcznik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 7 (787) wrzesień-październik 2019 r.

Szukajcie w różańcu umocnienia i oparcia

Św. Jan Paweł II

20 października 2019 roku
XXIX Niedziela zwykła

Łk 18,1-8

Wytrwali w modlitwie...

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie ustawać: „W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi. W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do niego z prośbą: „Obroń mnie przed moim przeciwnikiem”. Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: „Chociaż Boga się nie boję ani się z ludźmi nie liczę, to jednak ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie przychodziła bez końca i nie zadręczała mnie”. I Pan dodał: „Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy sędzia mówi. A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?”.

W powyższym fragmencie Ewangelii Jezus zachęca nas do wiernej i wytrwałej modlitwy. Opowiedziana przez Pana przypowieść ma na celu uświadomienie wszystkim, którzy są Jego uczniami, a więc wszystkim nam, że „zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się” (Łk 18,1).

Modlitwa jest trudem, wysiłkiem, który nie przynosi wymiernych rezultatów widocznych tu i teraz. Często jest postrzegana jako strata tak cennego dziś cza-

su, bo przecież wciąż za czymś gonimy. A tymczasem jest ona relacją z Żywym Osobowym Bogiem, relacją przyjaźni i zaufania, w której poświęcenie dla drugiej osoby gra bardzo ważną rolę. Bóg ze swej strony poświęcił dla nas wszystko. My zaś często nie potrafimy dać Mu najprostszej rzeczy: naszego czasu spędzonego z Nim na modlitwie.

Czasem słyszymy wymówkę: Bóg mnie nie wysłuchuje, więc nie warto się modlić. Czy to prawda? Bóg zna nasze potrzeby zanim Go o cokolwiek poprosimy, widzi nasze trudy i zmagania, smutki i radości, marzenia i tęsknoty. Ten, Który jest Ojcem, uważnie słucha każdego naszego wołania. Ponieważ jednak wie lepiej, co jest dla nas dobre, odpowiada na naszą modlitwę zgodnie ze swoją wolą. Problem jest w tym, że to nam brakuje często wiary i cierpliwości, by Go posłuchać i Mu zaufać.

Gdyby wdowa z przypowieści nie wierzyła, że niesprawiedliwy sędzia może jej pomóc, nie nachodziłaby go co dnia, nie upokarzałaby się przed człowiekiem, który nie szanuje ludzi i nie boi się Boga. A jednak czyniła to aż do skutku. Przez jej natręctwo ten człowiek udzielił jej oczekiwanej pomocy. Bóg jednak idzie jeszcze dalej. Św. Paweł mówi o Nim, że może On uczynić nieskończenie więcej niż prosimy czy rozumiemy (por. Ef 3,20). Kluczem jest jednak wytrwała i wierna płynąca z wiary prośba.

Jezus wielokrotnie mówił do ludzi proszących Go o pomoc, że to ich wiara sprawiła, iż zostali wysłuchani (Mt 15,28), uzdrowieni (Mt 9,22), zbawieni (Mk 2,5). Bez wiary nie ma modlitwy. Bo wiem to dzięki wierze szukamy bliskości i relacji z Tym, w Którego wierzymy, naszego Boga i dokonuje się to w wytrwałej i wiernej modlitwie. Ale też bez modlitwy wiara nie ma szans na przetrwanie. Jeżeli chcemy mieć wiarę, która czyni cuda, modlitwa musi być stałym elementem naszego codziennego życia.

Przeżywając Dzień Pański, niedzielę, możemy zapytać siebie samych: jak my wierzymy i się modlimy? Czy gdyby Jezus dziś powtórnie przyszedł na ten świat, znalazłby w nas wiarę? Niech te pytania pobudzą nas do podjęcia wysiłku codziennej szczerzej modli-

twy skierowanej do miłosiernego Boga. Prośmy Go tak, jak czynili to Apostołowie, wołając: „Panie, naucz nas się modlić” (Łk 11,1) i „przymóż nam wiary” (Łk 17,5).

Oprac. Ks. Mateusz Sławiński
(źródło: s. Julia, Koinomia św. Pawła)

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki... .. 2	KRZYŻ - ZNAK NADZIEI I ZWYCIĘSTWA!	10	
	Pielgrzymka Róż Różańcowych	3	75 lat PGNiG	13
	90 lat PTTK	4	Rodzina Radia Maryja	14
	AK w Bieszczadach	5	Święto Terenowych Organów Administracji Wojskowej	15
	Tak po prostu, ale szczerze: Księżu Tomaszu, dziękujemy! ..	6	Vivat academia – inauguracja nowego roku akademickiego ..	16
	Dzień Ratownictwa Medycznego	7	Adoracja... o co tu chodzi?	17
	Krzyża się nie wstydzę	8	Intencje mszalne	18
	Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce... .. 9			

Pielgrzymka Róż Różańcowych

W sobotę 28 września 2019 roku udaliśmy się na Archidiecezjalną Pielgrzymkę Róż Żywego Różańca do Sanktuarium Św. Jana Pawła II w Krośnie. Pielgrzymcy z naszej parafii liczącej 42 osoby przewodniczył ks. proboszcz Roman Froń. Tegoroczne hasło: Różaniec owocem tchnienia Ducha Świętego.

O godzinie 9:30, tuż po zawiązaniu wspólnoty została wygłoszona katecheza. Wygłosił ją diece-

· drugiego klucza, który otwiera przestrzeń wtajemniczenia,
· trzeciego klucza, który otwiera przestrzeń cnót.

Ogrody cnót:

1. Wstrzeмиęźliwości.
2. Powściągliwości.
3. Ubóstwa.
4. Radości.
5. Wyrozumiałości.
6. Wolności od próżnej chwały.
7. Pokory.
8. Życzliwości.

Po wygłoszeniu katechezy, pielgrzymi zostali podzieleni na cztery grupy w zależności od tego jaką tajemnicę odmawiają

szeni do tajemniczych Ogrodów Różańcowych aby tam podczas modlitwy upraszać łaski potrzebne dla rozwoju cnót w życiu chrześcijańskim.

Ogrody cnót różańcowych:

- Ogród radości (cnoty tajemnic radosnych),
- Ogród światła (cnoty tajemnic światła),
- Ogród boleści (cnoty tajemnic bolesnych),
- Ogród chwały (cnoty tajemnic chwalebnych).

Centralnym punktem pielgrzymki była uroczysta Eucharystia na placu przed Sanktuarium, której przewodniczył bp. Stanisław Jamrozek z licznie zgromadzonymi kapłanami i rzeszą wiernych od tego jaką tajemnicę odmawiają

zjalny duszpasterz Róż Żywego Różańca ks. Jan Smoła oraz proboszcz jarosławskiej Kolegiaty ks. Marian Bocho. Księża ukazali piękno duchowości modlitwy tajemnicami różańcowymi. Odkrycie tego bogactwa domaga się posiadania wyjątkowych trzech kluczy:

· pierwszego klucza, który otwiera przestrzeń modlitwy,

w bieżącym miesiącu. Pielgrzymi wezwani do pielęgnacji cnót w kolejnym punkcie spotkania zostali zapro-

· Przekazanie Sztandaru Róż Żywego Różańca dla Parafii Archikatedralnej w Przemyślu.

· Przekazanie obrazu do peregrynacji dla Sanktuarium w Kalwarii Paclawskiej.

· Wręczenie Złotej Róży dla Parafii pw. Św. Piotra i Jana z Dukli w Krośnie.

90 lat PTTK

90 lat minęło od założenia na terenie ziemi sanockiej zorganizowanego ruchu turystycznego. 5 października br. członkowie i sympatycy sanockiego oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego świętowali jubileusz. Uroczystości rozpoczęła Msza Święta o godz. 9.00 w naszym kościele, koncelebrowana przez kapłanów: ks. proboszcza Romana Fronia, ks. prałata Andrzeja Skibę oraz ks. Piotra Bartnika, proboszcza parafii Górzanka, który jest również przewodnikiem turystycznym.

J.R.

AK w Bieszczadach...

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej, przy naszej parafii, zorganizował pielgrzymkę w Bieszczady 07 września br. (2019), aby tam nawiedzić niektóre miejsca święte i uświęcone.

Rozpoczęliśmy od Klasztoru ss. Nazaretanek w Komańczy, w którym to od 29 października 1955 r. do 28 października 1956 r. był internowany Prymas Polski

bardzo ważny punkt programu pielgrzymki, byłby niemożliwy gdyby nie było kapłana. Dlatego właśnie, wdzięczność pielgrzymów jest wyjątkowo duża. Bóg zapłać!

Jadąc dalej w kierunku Bieszczadów, zatrzymaliśmy się chwilowo w Cisnej, na lody. W Dołżycy za Cisną skręciliśmy na drogę prowadzącą przez Bug, Terkę do Bukowca, a potem do Czarnej.

kard. Stefan Wyszyński. Jakże aktualne są słowa, które kiedyś przed laty wypowiedział ten wybitny mąż stanu: „... *Losów Narodu nie poznasz inaczej, jak tylko przez dzieje wieków, jakimi ten Naród przeszedł, i dziejów Kościoła, który szedł z tym Narodem. Dlatego jeśli przyjdą niszczyć ten Naród, zaczną od Kościoła, gdyż Kościół jest siłą tego Narodu.* (...)”

Potem udaliśmy się do Woli Michowej, aby tam, w małym, uroczym kościółku pw. Matki Bożej Częstochowskiej, odprawić mszę św. i nabożeństwo fatimskie z racji pierwszej soboty miesiąca. W tym miejscu serdecznie dziękuję ks. proboszczowi Romanowi, że zaszczycił nas swoją obecnością pełniąc posługę kapłańską. Ten,

Stąd pojechaliliśmy do Michniowca, aby tam nawiedzić dawną cerkiew greckokatolicką, obecnie kościół filialny rzymskokatolicki pw. Narodzenia św. Jana Chrzciciela, należący do parafii w Czarnej. W bliskiej odległości od Michniowca jest miejscowość Bystre. Obydwie miejscowości są nieopodal granicy z Ukrainą. W Bystrem jest cerkiew pw. św. Michała Archanioła zbudowana (1901 – 1902) w narodowym stylu ukraińskim. Kilka lat temu, będąc w Bystrem, również z naszą pielgrzymką, widziałam cerkiew w bardzo złym stanie, podparta deskami, a główna kopuła była zagrożona zawaleniem. Dziś, dzięki Towarzystwu Opieki nad Zabytkami Oddział Bieszczadzki, a konkretnie dzięki pasjonatom takim jak p. Bogdan

Augustyn, cerkiew jest ratowana. Ma już nowe kopuły. Obecnie, wymienione Towarzystwo użytkuje ją i utrzymuje w niej ciekawą ekspozycję muzealną. Cerkiew ta jest wyjątkową pamiątką dawnej kultury i pomnikiem tragicznej historii Bieszczadów.

Kolejnym punktem naszej pielgrzymki był kościół rzymskokatolicki (dawna cerkiew) w Czarnej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, a nade wszystko modlitwa i zapalenie zniczy na grobie śp. ks. Andrzeja Majewskiego proboszcza parafii Czarna, którego pamiętamy i wspominamy jego barwne prelekcje nt. kościoła w Czarnej i w Michniowcu podczas naszych wcześniejszych pielgrzymek.

Realizując program, dotarliśmy do Sanktuarium Matki Bożej Bieszczadzkiej w Jasieniu (Ustrzyki Dolne) gdzie czczona jest Matka Boża w Jej cudownym wizerunku Matki Bożej Rudeckiej. Szybko dzień się kończył, a my konsekwentnie realizując program pojechaliliśmy jeszcze do Równi. Miejscowość oddalona kilka kilometrów od Ustrzyk Dolnych, w której jest wyjątkowy obiekt. Msze święte odbywają się w przepięknej cerkwi z XVIII wieku wybudowanej w stylu bojkowskim. Początkowo cerkiew była świątynią greckokatolicką, obecnie stanowi obiekt katolicki – kościół pw. Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych, parafii w Ustjanowej.

Panu Bogu dziękuję za szczęśliwy dzień i, za wspaniałych pielgrzymów. Grupa liczyła 50 osób. Na całej trasie towarzyszył nam przewodnik, a usługę transportową wykonał Start Niebieszczany. Współwłaścicielowi firmy, a zarazem kierowcy Panu Stanisławowi serdecznie dziękuję za profesjonalne wykonanie usługi (w szczególności za ten mosteczek do Bystrego).

Teresa Stareńczak
fot. **Krystyna Konik**

Tak po prostu, ale szczerze: Księżę Tomaszu, dziękujemy!

20 sierpnia 2019 r. po Mszy św. wieczornej, z intencją dziękczynną za posługę księdza Tomasza Podolaka, spotkaliśmy się z księdzem w salce na plebanii. Przy ciasteczku i wodzie (trwały upalne dni) pragnęliśmy z ks. Tomaszem spędzić jeszcze kilka chwil i podziękować za jego posługę kapłańską w naszej parafii przez okres 5 lat. W imieniu parafian, wdzięczność pragnęli okazać przedstawiciele Akcji Katolickiej, Domowego Kościoła, Grupy Biblijnej, Koła Rodziny Radia Maryja, Grupy O. Pio, Neokatechumenatu. Na nowej parafii w Hoczwi życzymy ks. Tomaszowi wszelkich łask Bożych, opieki Matki Najświętszej i wstawiennictwa patrona św. Tomasza u tronu Najwyższego. Niech Bóg błogosławi!

Akcja Katolicka

Od 25 sierpnia 2019 roku nowym wikariuszem w naszej sanockiej farze jest ks. Marcin Janocha. Pochodzi z parafii Jedlicze. 15.05.2005 r. w katedrze w Przemyślu został wyświęcony na kapłana. Katechizuje młodzież w II Liceum Ogólnokształcącym, opiekuje się ministrantami oraz przygotowuje młodzież do przyjęcia sakramentu bierzmowania.

Naszemu nowemu Księdzu Wikariuszowi życzymy Bożego błogosławieństwa, opieki Matki Bożej oraz potrzebnych łask w posłudze kapłańskiej pośród nas!

ks.M.S.

Dzień Ratownictwa Medycznego

Dzień 8 października został ustanowiony przez Sejm RP Dniem Ratownictwa Medycznego. W środę, 9 października 2019 r. zgromadziliśmy się w naszym kościele, aby podziękować Bogu za trud jaki na co dzień wykonują ratownicy medyczni, a także prosić o potrzebne łaski dla wykonujących ten ciężki zawód. O godzinie 11.00 została odprawiona Msza Święta z udziałem przedstawicieli Bieszczadzkiego Pogotowia Ratunkowego, a także władz samorządowych i parlamentarnych. Eucharystii przewodniczył i kazanie wygłosił ks. dziekan Roman Froń. Po Mszy Świętej, na Placu Świętego Michała poświęcone zostały nowe karetki.

J.R.

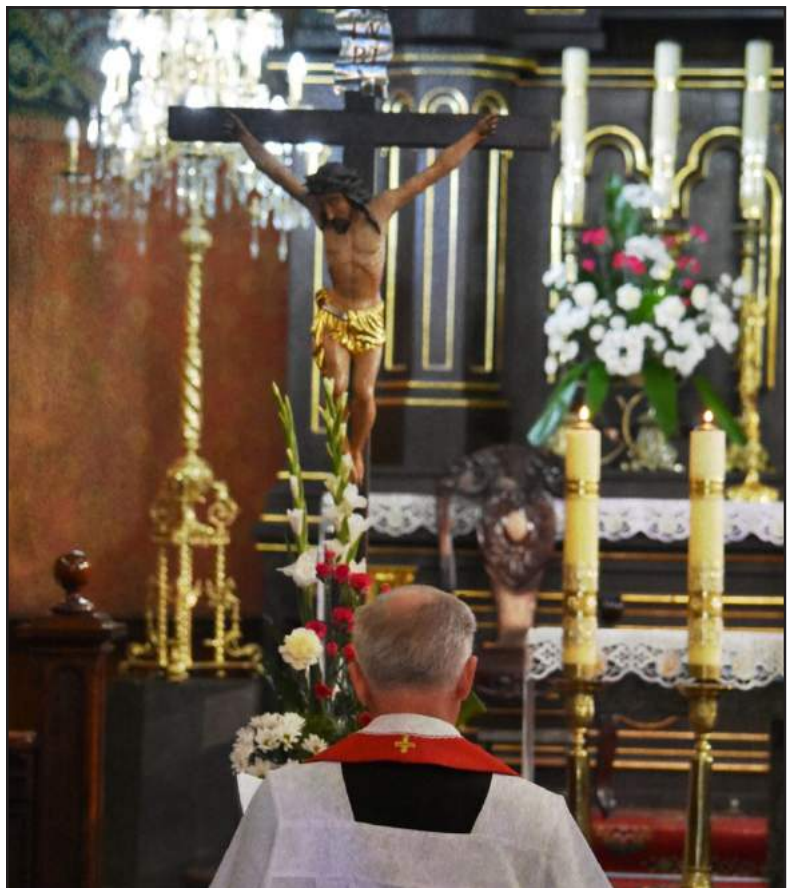
Krzyża się nie wstydzę...

14 września br. setki tysięcy osób gromadziło się podczas ogólnopolskiej akcji „Polska pod Krzyżem”. 1300 miejsc w Polsce gościło osoby, które w blasku Chrystusowego Krzyża zanosili intencje modlitewne. Główne uroczystości, organizowane przez diecezję włocławską i Fundację Solo Dios Basta (organizatorów akcji „Różaniec do granic” z 2017 roku) miały miejsce na lotnisku we Włocławku, gdzie zgromadziło się 60. tysięcy wiernych.

W całym kraju, pod krzyżem, w kościołach, gromadzili się chrześcijanie aby modlić się, szczególnie wynagradzając za wszelkie grzechy raniące Chrystusa i Jego Kościół, bluźnierstwa i zniewagi obrażające Krzyż Święty.

Również w naszej parafii, w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego, zgromadziliśmy się w kościele, łącząc się duchowo z uczestnikami akcji „Polska pod Krzyżem”. O godzinie 16.30 rozpoczęło się nabożeństwo Drogi Krzyżowej, któremu przewodniczył ks. proboszcz Roman Froń. Następnie miała miejsce adoracja krzyża i wystawienie Najświętszego Sakramentu. Przed Najświętszym Sakramentem parafianie rozważali bolesne tajemnice różańca świętego.

J.R.

Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce...

29 września wspominamy Świętych Archaniołów: Michała, Rafała i Gabriela. Szczególnie bliiski jest nam Ten pierwszy. Święty Michał Archanioł jest współpatronem naszego miasta. Przed naszym kościołem usadowiony jest Jego pomnik. W dniu Jego wspomnienia zamieszczono zostały flagi: Rzeczypospolitej Polskiej, flaga Maryjna oraz flaga papieska.

W tradycji chrześcijańskiej Michał to pierwszy i najważniejszy spośród aniołów, obdarzony przez Boga szczególnym zaufaniem. Hebrajskie imię Mika'el znaczy „Któż jak Bóg?”. Jest uważany za anioła sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania. Michał jest księciem aniołów, jest aniołem sądu i Bożych kar, ale też aniołem Bożego miło-

sierdzia. Jest czczony jako obrońca Ludu Bożego.

W Polsce powstały dwa zgromadzenia zakonne pod wezwaniem św. Michała: męskie i żeńskie, założone przez błogosławionego Bronisława Markiewicza. Św. Michał Archanioł jest patronem Cesarstwa Rzymskiego, Papui Nowej Gwinei, Anglii, Austrii, Francji, Hiszpanii, Niemiec, Węgier i Małopolski; diecezji łomżyńskiej; Amsterdamu, Łańcuta, Sanoka i Mszany Dolnej; ponadto także mierniczych, radiologów, rytmików, szermierzy, szlifierzy, złotników, żołnierzy. Przyzywany jest także jako opiekun dobrej śmierci.

źródło: własne/brewiarz.pl

Nigdy nie umiera ten, kto żyje w ludzkiej pamięci...

22 września minęła druga rocznica niespodziewanej śmierci **księdza Tomasza Grzywny**. Ze smutkiem wspominamy tę rocznicę, gdyż odszedł od nas nagle i niespodziewanie. A przecież mieliśmy jeszcze wiele planów pielgrzymkowych. Śp. ksiądz Tomasz był pielgrzymem krajoznawcą. On podpowiadał nam jakie miejsca święte warto odwiedzić. W czasie pielgrzymek, czyniąc posługę kapłańską, odprawiał msze św., prowadził rozważania drogi krzyżowej, rozważania różańcowe, prowadził modlitwy w autokarze. Jego pasją było fotografowanie. Fotografował przyrodę, piękne kwiaty – dzieło Stwórcy. Fascynowała go również architektura – dzieło człowieka. Fotografował kościoły i inne świątynie, a w nich niejednokrotnie drobne detale. Potem, wszystko to, opisywał w gazecie Góra Przemienienia ku zadowoleniu pielgrzymów i tych, którzy chętnie korzystali z relacji

księdza Tomasza.

Dziś pielgrzymki nadal odbywają się, ale jakoś tak smutno, że nie ma już wśród nas księdza Tomasza. Wierzymy, że jest blisko

Pana Boga i wyprasza dla nas potrzebne łaski.

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie !

Teresa Stareńczak

KRZYŻ - ZNAK NADZIEI I ZWYCIĘSTWA!

„Tylko pod krzyżem,
tylko pod tym znakiem,
Polska jest Polską,
a Polak Polakiem”.

A. Mickiewicz

„O Crux, ave spes unica!
Witaj, Krzyżu, jedyna nadziejo,
daj nam cierpliwość i odwagę
i obdarz świat pokojem!” Te słowa wzięte z hymnu Wenantego Fortunata znalazły się w przesłaniu Św. Jana Pawła II do uczestników Drogi Krzyżowej 25 marca 2005 na kilka dni przed jego przejściem do domu Ojca. Wtedy w wymownym geście Ojciec Święty, nie mogąc już mówić, obejmował krzyż naszego Zbawiciela (wyk. przez artystę z Bieszczad), pragnąc w ten sposób wyrazić całkowite zjednoczenie z Męką Chrystusa i przyjęcie woli Bożej. Krzyż towarzyszył Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II w ciągu całego życia od wczesnych lat dzieciństwa, gdy stracił Matkę, przez lata wojny i okupacji, kapłaństwa i posługi biskupiej w Krakowie, po lata pasterzowania Kościołowi powszechnemu na stolicy Św. Piotra w Rzymie. Krzyż trzymał zawsze w w ręku, gdy szedł do ołtarza i gdy błogosławił tłumy wiernych na placu św. Piotra. Z krzyżem pielgrzymował przez świat głosząc Dobrą Nowinę o Chrystusie Odkupicielu człowieka, ludziom spragnionym Boga. Na tym krzyżu opierał się w chwilach trudnych, gdy zło starało się mu przeszkodzić w posłudze miłości. Do ostatnich chwil swojego życia trzymał w ręku krzyż i z nim poszedł na spotkanie ze Zbawicielem w Ojczyźnie niebieskiej. Ojciec Święty Jan Paweł II nie bał się krzyża, chociaż wiedział, że jest to wielka próba dla człowieka. Uczył się stać pod krzyżem

od Maryi, Matki Odkupiciela. Ona była dla niego wzorem cierpliwości i wytrwałości, odwagi i nadziei. Maryję stojącą pod krzyżem wpisał do swojego herbu, aby nigdy nie zapomnieć o Tej, która jako pierwsza miała udział w Męce Pana Jezusa i w Jego chwale. Dlatego krzyż był dla Ojca Świętego zawsze znakiem nadziei, jedynej nadziei! Te słowa Kard. Stanisława Dziwisza, Metropolity Krakowskiego, zamieszczone w słowie wstępnym do albumu pt. „Znak Nadziei. Opowieść o Polskich krzyżach” niech będą zachętą do kontemplacji Krzyża, który wpisany jest w nasze życie i losy naszej Ojczyzny.

Gdy Chrystus umierał na krzyżu, nikomu nie przyszłoby do głowy myśl, aby nosić krzyżyk na szyi jak biżuterię, wieszając go na ścianie jak ozdobę lub przystrajać kwiatami krzyż stojący w polu. Krzyż był narzędziem, które służyło do wykonywania wyroków śmierci i to w sposób najbardziej upokarzający, najbardziej haniebny. Skazańców krzyżowano przy drogach wiodących do miast lub na wzgórzach. W ten sposób wzbudzano w widzających przerażenie i odstraszano od popełniania zbrodni. Równocześnie konający

na krzyżu oprócz fizycznych katowania narażeni byli na kpiny i szyderstwa przechodniów. Trudno się więc dziwić, że przez pierwsze niemal trzysta lat chrześcijanie nie legitymowali się znakiem krzyża.

W celu rozpoznania używali symbolu ryby, który był równocześnie wyznaniem wiary w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Zbawiciela. Co prawda odnaleziono znaki krzyża pochodzące już z II połowy I wieku, jednak rewolucyjnie i wstrząsająco musiały brzmieć wówczas słowa św. Pawła, który chciał się chlubić jedynie krzyżem Chrystusa (Ga 6,14). Sytuacja radykalnie się zmieniła na początku IV stulecia. W walce o tron cesarza Rzymu decydująca bitwa rozegrała się przy Moście Mulwiskim w 312 roku pomiędzy Maksencjuszem i Konstantynem.

W przeddzień bitwy Konstantynowi we śnie ukazał się świetlisty krzyż z napisem: „In hoc signo vinces” (w tym znaku zwyciężysz). Konstantyn nakazał swym woj-

się znakiem zwycięstwa. Z tym znakiem chrześcijaństwo wkra-
czało w ludzkie serca i myśli. Ten znak w coraz to nowych formach pojawiał się w chrześcijańskich

wierną krzyżowi Chrystusowemu. W naszych dziejach nie brakowało trudnych chwil. Ojczyzna cierpiąc rozdarcie w latach rozbicia dzielnicowego, drząc przed najazdami, przeżywając własną śmierć w czasach rozbiorów, zmagając się z bolszewizmem i faszyzmem, nie traciła nadziei. Wpatrzona w krzyż widziała w nim nie tylko sens swego cierpienia, ale także nadzieję na zwycięstwo. Znak krzyża wpisał się w polską kulturę. Nie wstydziła się go nasi poeci i pisarze. Lud polski śpiewa pieśni o krzyżu Polskim i z pokolenia na pokolenie powtarza o nim przysłowia. W polskich szkołach, urzędach i szpitalach obok białego orła na czerwonym tle wisi znak naszego zbawienia, który przypomina o godności człowieka i mobilizuje do uczciwości, prawości i szlachetności. W wielu polskich domach na ścianie wisi krzyż, przed którym klękają polskie rodziny na wspólną modlitwę a w ważnych momentach rodzice błogosławią nim swoje dzieci. Krajobraz Polski jest naznaczony krzyżami. Wystarczy wybrać się na spacer uliczkami miast lub wsi, by w niejednym zaułku odnaleźć krucyfiks niejednokrotnie ozdobiony kwiatami

skom umieścić znak krzyża na sztandarach. Na drugi dzień odniósł druzgocące zwycięstwo i przejął władzę w Cesarstwie Rzymskim. Kilka lat później matka Konstantyna, Helena, udała się z pielgrzymką do Jerozolimy. Poszukiwała tam krzyża, na którym zmarł Jezus Chrystus z Nazaretu. W jednej z nieczynnych cystern znaleziono trzy krzyże pochodzące z początku I wieku. Nikt nie potrafił jednak wskazać, który z nich mógłby dźwigać Ciało Jezusa. Wówczas biskup Jerozolimy przeprowadził kobietę chorą na epilepsję. Gdy dotknęła jednego z owych krzyży, została natychmiast uzdrowiona. W ten sposób rozpoznano krzyż Jezusowy. Podzielono go na kawałeczki i rozesłano po całym świecie. W niezliczonych miejscach do dziś czczone są relikwie Drzewa Krzyża Świętego oprawione w najróżnorodniejsze relikwiarze. Od tego czasu krzyż przestał być upokarzającym znakiem odrzucenia przez Boga i ludzi. Stał

świętyniach, królewskich pałacach, dworach biskupich, siedzibach mnichów i prywatnych domach. Blask tego znaku oświecał coraz to nowe ludy i wskazywał nowy kierunek rozwoju coraz to liczniejszych krain. Również historia Polski jest naznaczona krzyżem. Krzyż stanął u początku jej dziejów i przez ponad tysiąc lat Rzeczpospolita starała się pozostać

mi. Jakże często podążając polskimi drogami na rozstajach można napotkać przydrożne krzyże. A ile pagórków i trudno dostępnych szczytów górskich uwieńczonych jest znakiem Bożej Męki? Wędru-

wie PTTK z Rzeszowa nocą z 6 na 7 czerwca 1987 roku w wielkiej tajemnicy wnieśli na szczyt metalowe elementy krzyża.

Od tej pory krzyż na Tarnicy wpisał się na stałe w bieszczadzki

jąc po polskich górach nie sposób nie zauważyć śladów pobytu w nich ks. Karola Wojtyły. Góry były jedną z jego pasji. Już jako Papież wielokrotnie wspominał swoje wędrówki, czy to w Starym Sączu w ramach słynnej powtórki z geografii, czy też podczas pobytu w Ludźmierzu, gdzie wołał „Chodź na Turbacz!” Podczas pielgrzymki do Polski w 1979 roku na nowotarskim lotnisku Ojciec Święty Jan Paweł II otrzymał w darze klucze do bacówki, którą pod Turbaczem wybudowali dla niego górale. Powiedział wówczas do nich „Pilnujcie mi tych szlaków!” Do tych słów nawiązuje Fundacja Szlaki Papieskie, która za swoją misję uznała oznaczenie i upamiętnienie dróg, które przemierzył Karol Wojtyła czy to jako młody ksiądz, czy jako biskup. Kilka lat przed powstaniem Fundacji Szlaki Papieskie stanął krzyż na Tarnicy w Bieszczadach. Członko-

krajobraz. Gdy zimowe wichury zniszczyły go, został ustawiony na nowo w 2000 roku, aby tak jak poprzedni przypominał wyprawę na Tarnicę ks. Karola Wojtyły z 1953 roku i wzywać do chwaleń Boga, Stwórcy. Tatry i całe Podhale są szczególnym miejscem gdzie Krzyż na Giewoncie o którym Ojciec Święty powiedział, że „jest niemym, ale wymownym świadkiem naszych czasów i obejmuje swoimi ramionami całą Ojczyznę”. Każdego roku w rocznicę poświęcenia i w święto Podwyższenia Krzyża (14 września) odbywają się pielgrzymki z kościoła Świętego Krzyża w Zakopanem do krzyża na Giewoncie. W 2007 roku krzyż został wpisany do rejestru zabytków województwa małopolskiego. Od chwili gdy Jan Paweł II podczas Mszy św. odprawionej w Zakopanem pod Krokwią w 1997 r. wspominał o krzyżu na Giewoncie, w różnych

miejscach w Polsce zaczęto stawiać repliki tego krzyża. Można je spotkać m.in. przy Sanktuarium M.B. Fatimskiej na Krzeptówkach, w Rabie Wyżnej, na Polach Lednickich, w Pustkowie nad Bałtykiem, „niech przypomina o naszej chrześcijańskiej godności i narodowej tożsamości, o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy, i gdzie są nasze korzenie” (cyt. Homilia Jana Pawła II).

Przełom drugiego i trzeciego tysiąclecia był wyjątkowym przeżyciem w Kościele rzymsko-katolickim. Św. Jan Paweł II od początku swojego pontyfikatu miał świadomość, że Jego zadaniem jest przeprowadzić Kościół i świat w III tysiąclecie. Swoją aktywnością apostolską przygotowywał Jubileusz Odkupienia, który obchodzony był w roku 2000. Rok Jubileuszowy bardzo żywo był przeżywany również w Polsce. Polacy starali się uczcić ten niezwykły czas poprzez rozmaite inicjatywy. Jedną z nich, bardzo często podejmowaną, było stawianie krzyży milenijnych. Krzyże takie pojawiły się w wielu miejscowościach od Bałtyku po gór szczyty, między Bugiem i Odrą, w wielkomiejskich aglomeracjach i małych wiejskich parafiach. Władze samorządowe i kościelne niejednokrotnie współpracując ze sobą w realizacji takich dzieł starały się wyrazić wdzięczność Bogu za Wcielenie Syna Bożego, które nam przyniosło zbawienie.

Halina Martowicz

Literatura:

Ks. Dariusz Ostrowski – „Znak Nadziei. Opowieść o Polskich Krzyżach”.

75 lat PGNiG

We środę, 9 października br. w naszym parafialnym kościele została odprawiona uroczysta Msza Święta z okazji 75-lecia powstania sanockiego oddziału Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Eucharystię sprawowali kapłani: ks. prałat Józef Niżnik, archiprezbiter sanocki oraz ks. Roman Froń, dziekan i proboszcz parafii farniej. Po Mszy Świętej została poświęcona figura św. Barbary, patronki górników. Oprawę liturgiczną uświetniła orkiestra dęta PGNiG z Sanoka.

J.R.

Rodzina Radia Maryja

W ostatnim czasie odbyły się dwa spotkania Rodziny Radia Maryja na terenie naszej diecezji, w której udział wzięli członkowie i przyjaciele Koła Rodziny Radia Maryja przy naszej parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku.

Pierwsze spotkanie odbyło się 09 września 2019 r. w Sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowce z udziałem o. Dawida ze zgromadzenia oo. Redemptorystów w Toruniu. W tym dniu pielgrzymi nawiedzili również Sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej w Tuchowie, Sanktuarium Matki Bożej Tylickiej w Tyliczu. Był też krótki spacer deptakiem Krynicy.

Drugie spotkanie miało miejsce 23 września br. w Sanktuarium Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi w Jaśliskach. Z ramienia oo. Redemptorystów spotkanie to zaszczycił o. Paweł.

Program spotkań odbył się zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami na antenie Radia Maryja.

W obydwu spotkaniach udział wzięł również nasz kleryk Łukasz, a grupy wyjazdowe zorganizowała Pani Maria Czech, przewodnicząca Koła Rodziny Radia Maryja przy naszej parafii.

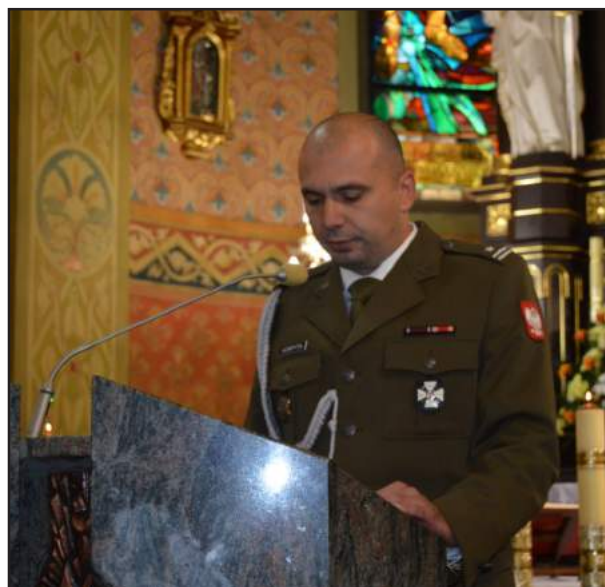
Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja zawsze Dziewica!

Święto Terenowych Organów Administracji Wojskowej

W piątek, 11 października 2019 r. o godz. 9.00 w kościele parafialnym pw. Przemienienia Pańskiego została odprawiona Msza Święta z okazji Święta Terenowych Organów Administracji Wojskowej.

Vivat academia – inauguracja nowego roku akademickiego...

1 października br. zainaugurowano nowy rok akademicki 2019/20. Inauguracja roku dla Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku rozpoczęła się od Mszy Świętej w kościele farnym. Mszę Świętą koncelebrowali: ks. proboszcz dr Roman Froń, ks. prof. dr hab. Janusz Mierzwa oraz ks. Janusz Zajdel. W Eucharystii uczestniczyły władze uczelni, władze samorządowe, przedstawiciele służb mundurowych, kadra akademicka oraz studenci Uczelni Państwowej i Uniwersytetu Trze-

ciego Wieku. Podczas modlitewnego spotkania został poświęcony nowy sztandar.

Po Mszy Świętej, zgromadzeni w kościele udali się w przemarszu prowadzonym przez Górnica Orkiestrę Dętą PGNiG z Sanoka do auli uczelnianej, gdzie miała miejsce dalsza część uroczystości. Tam odśpiewano Hymn Państwowy oraz „Gaude Mater Polonia”. Przemówienie inauguracyjne wygłosiła prof. nadzw. dr hab. Elżbieta Cípóra, rektor uczelni. W dalszej kolejności odbyła się Immatryku-

lacja studentów pierwszego roku, odśpiewano „Gaudeamus Igitur”. Przeszedł również czas na wystąpienia zaproszonych gości i przedstawiciela studentów. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. zw. dr hab. Ireneusz Kotela, który skupił się na tematyce leczenia ortopedycznego chorych z artropatią hemofilową stawów. Uroczystość zakończył występ dr Moniki Brewczak, nauczyciela akademickiego Uczelni Państwowej im. Jana Grodka w Sanoku.

J.R.

Adoracja... o co tu chodzi?

Jest środa. Jesteśmy w sanoc-
kiej farze. Zakończyła się Msza
Święta z godz. 7.30. Jednak lu-
dzie nie wychodzą od razu z ko-
ścioła. Dlaczego? Oto za moment
rozpocznie się całodniowe wysta-
wienie Najświętszego Sakramen-
tu. Przez cały dzień będzie możli-
wa adoracja Pana Jezusa.
Adoracja... Czyli co tak napraw-
dę? Czym jest adoracja Najświęt-
szego Sakramentu?

Szukając odpowiedzi, należa-
łoby podać mądrą definicję kate-
chizmową. Jednak chciałbym za-
proponować, by podejść do tematu
inaczej. Może niekonwencjonalnie,
ale bardzo prosto.

Zacznijmy rozważanie tego te-
matu od terminu „kolana”. Mogło-
by się wydawać, że to taka niepo-
zorna część naszego ciała. Jednak,
gdy otworzymy „Konkordancję do
Biblii Tysiąclecia”, zauważymy, że
owa część ciała dość często pod-
kreślona jest w treści Pisma Świę-
tego. Coś w tym musi być. Spójrz-
my na trzy sytuacje biblijne: jedną
z Nowego Testamentu, a dwie ze
Starego Testamentu.

Zaraz na początku Ewangelii
św. Marka znajdujemy opis uzdro-
wienia trędowatego. Trąd to
straszna choroba, która sprawia
wiele bólu, ale także wyklucza
człowieka ze społeczeństwa. Cho-
ry musi poruszać się w przestrze-
ni poza zdrową ludnością. Powo-
duje to ogromny ból, bowiem
wykluczenie to niesamowite cier-
pienie. Owy trędowaty doświad-
cza swojej bezsilności. Gdy przy-
szedł do Jezusa, upadł na kolana.
Był to gest już całkowitej bezsil-
ności, bezradności. Klęcząc, błę-
gał: „Jeśli chcesz, możesz mnie
oczyścić”. Możemy dodać: Panie,

Tobie oddaję wszystko, bo ja je-
stem bezradny. Usłyszał: „Chcę,
bądź oczyszczony”.

Psalm 95 jest pochwałą wiel-
kości Boga i wezwaniem do ule-
głości Bogu. Bóg stworzył wszyst-
ko i do Niego wszystko należy.

Dlatego psalmista wzywa:
„Wejdźcie! Oddajmy pokłon, pad-
nijmy przed Nim, klękniemy przed
Panem, który nas stworzył. Bo On
jest naszym Bogiem, my ludem
Jego pastwiska i owcami rąk
Jego”. Człowiek, gdy staje się choć
w części świadomy wielkości
Boga, to jedyny gest, na który może
się zdobyć, to upaść na kolana.
Przed majestatem Stwórcy moż-
na tylko upaść na kolana. Nato-
miast w orędziu Boga do narodów,
które zapisane jest w Księdze Iza-
jasza (Iz 45, 23) sam Stwórca za-
pewnia: „Przysięgam na siebie,
moje usta wypowiadają sprawie-
dliwość i jest to nieodwołalne sło-
wo. Przede mną zegnije się każde
kolano i na mnie przysięgać będzie
wszelki język!”. To zdanie brzmi
srogo, ale jednak są to słowa po-
ciechy i nadziei. Przed Bogiem
i tak zegnije się każde kolano, choć

teraz wielu ludzi zapiera się, że ni-
gdy tego nie uczyni.

Podsumowując powyższe my-
śli biblijne, możemy stwierdzić, że
kolana symbolizują siłę człowieka.
Gdy ta część ciała jest zdrowa,
wówczas jesteśmy samodzielni.

Możemy sami przemieszczać się,
wejść po schodach, podbiec, zwol-
nić, samemu udać się w wybrane
miejsce... Gdy kolana zachorują,
to choćby serce czy inne części
ciała były zdrowe, doświadczamy
wtedy braków, bezsilności. Choć-
byśmy chcieli inaczej, to zdani je-
steśmy na pomoc bliźniego.

Co zatem kolana mają wspól-
nego z adoracją? Adoracja jest
oddaniem swojej siły i bezsilności
Bogu. Oddanie wszystkiego. To
tak, jak ten trędowaty – wykluczo-
ny, zdesperowany upadł na kolana
i zawołał: jeśli chcesz, możesz mnie
oczyścić! Kiedy uginamy nasze
kolana przed Panem Jezusem,
wówczas już samym tym gestem
wołamy: Jezus, prowadź mnie, weź
moją codzienność, weź moją bez-
radność, brak pracy, trudności
w wychowaniu, pijącego męża,
niehumanitarnego szefa, słabo wierzą-

cych parafian... Weź, bo jestem bezradny i prowadź mnie.

Gdy uginamy kolana przed Najświętszym Sakramentem, ważny jest jeszcze jeden element: cisza. W ciszy mówi Bóg. Trzeba dać Mu czas, by mógł wziąć naszą ludzką bezsilność i mówić do nas słowa pocieszenia. Nie można w czasie adoracji zagłuszać Boga, kolejnymi nawet najpobożniejszymi tekstami, czytanyymi uporczywie na głos. Potrzebna jest cisza, piękna cisza.

Każda chwila spędzona na ad-

oracji to chwila spędzona już w klimacie raju. Twarzą w twarz z Bogiem. Warto chociaż pół godziny dziennie pobyć w raju, by zatęsknić za tym klimatem ciszy i pięknej wspólnoty. Codzienna adoracja na kolanach to najlepsza inwestycja każdego przeżywanego dnia.

W każdą środę trwa w naszym parafialnym kościele całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Zachęcamy, by nawiedzić Pana Jezusa choćby na kilka chwil, co wielu

czyni. Od września br. w każdą środę o godzinie 15.00 będziemy uwielbiać Boże Miłosierdzie koronką. Nabożeństwu będzie zwykle przewodniczył kapłan. O godzinie 17.40 tradycyjnie odbywać będzie się Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Zachęcamy do udziału i wspólnej modlitwy.

*Oprac. ks. Mateusz Sławiński
(na podstawie: ks. B. Wołański, Czym jest adoracja?)*

INTENCJE MSZALNE

21 października – 3 listopada 2019 roku

Poniedziałek, 21 października

6.30 1. †Renata Pierożak intencja od kolegów

2. O szczęśliwą operację dla Ignasia

7.00 †Agata Muss intencja od społeczności akademickiej PWSZ w Sanoku

7.30 1. †Tekla Piotrowicz (greg.)

2. †Jan, †Józefa Pitera

18.00 1. †Urszula Harajda

2. †Jan Prajzler (greg.)

3. Za dusze w czyścicu cierpiące intencja od grupy św. o. Pio

Wtorek, 22 października

6.30 †Agata Muss intencja od społeczności akademickiej PWSZ w Sanoku

7.00 †Renata Pierożak intencja od męża Jerzego

7.30 1. †Tekla Piotrowicz (greg.)

2. †Andrzej Polański w 7 rocz. śm.

18.00 1. †Jan Prajzler (greg.)

2. †Jan, †Maria Glijewska w 15 rocz. śm.

3. Eugeniusz Bury intencja od rodziny Florków i Warchałowskich

Środa, 23 października

6.30 †Renata Pierożak intencja od męża Jerzego

7.00 †Agata Muss intencja od koleżanek z pracy

7.30 1. †Tekla Piotrowicz (greg.)

2. †Zdzisław Baran

18.00 1. †Jan Prajzler (greg.)
2. †Teresa Łakus intencja od rodziny Rycyk
3. †Adam Starosolski intencja od córki Asi z rodziną

Czwartek, 24 października

6.30 †Renata Pierożak intencja od męża Jerzego
7.00 1. †Agata Muss intencja od koleżanek z pracy
2. †Eugeniusz Bury intencja od rodziny Buczek
7.30 †Tekla Piotrowicz (greg.)
18.00 1. †Jan Prajzler (greg.)

2. O błogosławieństwo Boże, dary Ducha Świętego, zdrowie dla Sióstr z róży bł. ks. Jana Balickiego, ich rodzin i kapłanów posługujących w naszej parafii

3. †Marian Mól intencja od TRANS NG

Piątek, 25 października

6.30 †Agata Muss intencja od koleżanek z pracy
7.00 †Renata Pierożak intencja od męża Jerzego
7.30 1. †Tekla Piotrowicz (greg.)
2. †Maria, †Mikołaj
18.00 1. †Jan Prajzler (greg.)
2. †Izabela, †Kazimierz, †Zofia, †ks. Czesław
3. †Eugeniusz Bury intencja od rodziny Buczek

Sobota, 26 października

6.30 †Renata Pierożak intencja od cioci Moniki z rodziną
7.00 1. †Janusz Żyłka
2. †Agata Muss intencja od Gerty z rodziną
7.30 †Tekla Piotrowicz (greg.)
18.00 1. †Jan Prajzler (greg.)
2. O spójność duszy dla †Marii Kotlarz intencja od róży MB Ostrobramskiej
3. †Bronisława

**XXX NIEDZIELA ZWYKŁA
27 października**

6.30 †Anna w 22 rocz. śm.
8.00 †Jan Prajzler (greg.)
9.30 †Zofia, †Tadeusz, †Paulina, †Kazimierz
11.00 †Ryszard Chorostyński w 10 rocz. śm.

12.30 †Tekla Piotrowicz (greg.)
16.00 Za Parafian
18.00 †Katarzyna, †Stanisław, †Stefania, †Kazimierz

Poniedziałek, 28 października

6.30 1. †Agata Muss intencja od szwagra Andrzeja z rodziną
2. †Kazimierz Froń w 6 rocz. śm.
7.00 †Renata Pierożak intencja od sąsiadów
7.30 †Jan Prajzler (greg.)
18.00 1. †Tadeusz Szczudlik
2. †Tekla Piotrowicz (greg.)
3. †Marian Mól intencja od TRANS NG

Wtorek, 29 października

6.30 †Maria, †Mieczysław
7.00 1. †Eugeniusz Bury intencja od rodziny Buczek
2. †Agata Muss intencja od Beaty Muss
7.30 †Jan Prajzler (greg.)
18.00 1. Za Annę i Wojciecha z okazji 25 rocz. ślubu, intencja dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla rodziny i dzieci
2. †Tekla Piotrowicz (greg.)
3. †Adam Starosolski intencja od córki Gosi z rodziną

Środa, 30 października

6.30 †Kazimiera w 36 rocz. śm.
7.00 1. †Renata Pierożak intencja od sąsiadów
2. †Agata Muss intencja od koleżanki Honoraty z rodziną
7.30 †Marian Mól intencja od pracowników Arena Sanok
18.00 1. †Tekla Piotrowicz (greg. - zakończenie)
2. †Jan Prajzler (greg. - zakończenie)
3. †Eugeniusz Bury intencja od Adama Korneckiego

Czwartek, 31 października

6.30 †Agata Muss intencja od rodziny Błażejowskich
7.00 †Lucyna Matysiak intencja od córki Renaty z mężem i synem Piotrem
7.30 †Wacław Mleczek intencja od rodziny Trygarów z rodziną
18.00 1. †Franciszka, †Stanisław,

†Edward
2. W 18 rocz. ślubu Agnieszki i Jacka, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o błogosławieństwo na dalsze lata wspólnego życia
3. †Janina Marczak intencja od Basi, Heli i Kazi

**Piątek, 1 listopada
Uroczystość Wszystkich Świętych**

6.30 †Stefania, †Witold Ignatowscy
8.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące
9.30 Za Parafian
11.00 †Mieczysław Fiejdasz (greg.)
12.30 †Krystyna Starzak w 6 rocz. śm.
16.00 †Janina Bigos (greg.)
18.00 †Włodzimierz, †Romana, †Jan, †Aniela intencja od córek

**Sobota, 2 listopada
Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych**

6.30 †Mieczysław Fiejdasz (greg.)
7.00 †Agata Muss intencja od nauczycieli i wychowawców ze szkoły córki Martyny
7.30 1. Za dusze w czyśćcu cierpiące intencja od róży św. Teresy
2. †Janina Bigos (greg.)
9.00 Zmarli rodzice: †Janina w 7 rocz. śm., †Stanisław w 22 rocz. śm.
18.00 1. †Tekla, †Aniela Kuźnar
2. W intencji Tomasza w 7 rocz. urodzin, z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i otrzebne łaski

**XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA
3 listopada**

6.30 Za Parafian
8.00 †Janina Bigos (greg.)
9.30 †Mieczysław Fiejdasz (greg.)
11.00 †Stanisława, †Bolesław
12.30 †Zdzisław
16.00 †Marian Mól intencja od pracowników Arena Sanok
18.00 †Stanisław w 20 rocz. śm. oraz za zmarłych z rodziny

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W SANOKU
SANOK – FARA

KONKAKT

ul. Grzegorza 5
38-500 Sanok
woj. Podkarpackie

Tel. 13 463 19 98

Email: farasanok@interia.pl

WSPARCIE

Konto bankowe Parafii: 21 1240 2340 1111 0000 3191 4484
Bank PKO S.A.

KANCELARIA PARAFIALNA

Czynna: PONIEDZIAŁKI, ŚRODY i PIĄTKI
w godzinach: 9:00-11:00 oraz 16:00-17:30

W PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA czynna tylko od 9:00 do 11:00.
W uroczystości i święta kościelne kancelaria NIECZYNNA.

MSZE ŚWIĘTE

Sanok –Fara

Niedziela i święta:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30, 16:00 (IX-VI), 18:00, 20:00 (VII-VIII)

Święta cywilne zniesione: 6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 17:00, 18:30

Dni powszednie: 6:30, 7:00, 7:30, 18:00

Kaplica w Stróżach (niedziele i święta): 9.00
Kaplica w Płowcach (niedziele i święta): 10.00

Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce...

Góra
Przemienienia

Miesięcznik parafii Przemienienia Pańskiego

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Mateusz Sławiński
Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;
www.fara.sanok.pl oraz www.esanok.pl/kamery_sanok
email: farasanok@interia.pl
Zródła zdjęć: ks. Mateusz Sławiński, Zbigniew Krystyński,
zdjęcia własne i internet.
Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku
Tel: 0 13 463 19 98.
Druk: www.drukpiast.com